

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „ALPHAREN” – zgłoszenie nr 4 320 297

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie R 2387/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 1d ust. 2 rozporządzenia nr 216/96, ponieważ dwaj członkowie izby, która przyjęła decyzję w 2014 r., a także decyzję w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku, przyjętą przez Izbę Odwoławczą w czerwcu 2015 r., byli także członkami izby, która przyjęła zaskarżoną decyzję;
- Naruszenie art. 50 rozporządzenia wykonawczego nr 2868/95 w zakresie, w jakim uwzględniono dowody, które nie zostały przedstawione przed EUIPO w ramach pierwszego postępowania w sprawie sprzeciwu;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ na stronę wnoszącą sprzeciw nie nałożono ciężaru dowodu istnienia podobieństwa między rozpatrywanymi towarami;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza dopuściła się błędu w ramach określania właściwego kręgu odbiorców, a przede wszystkim przy ocenie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 29 lutego 2016 r. – Włochy/Komisja

(Sprawa T-91/16)

(2016/C 136/58)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności na podstawie art. 264 TFUE decyzji Komisji C(2015)9413 z dnia 17 grudnia 2015 r., notyfikowanej w dniu 18 grudnia 2015 r., dotyczącej zmniejszenia wkładu Europejskiego Funduszu Społecznego na Program Operacyjny Sycylia (Programma Operativo Sicilia), który wpisuje się we wspólnotowe ramy wsparcia na wspólnotowe interwencje strukturalne w regionach objętych celem nr 1 we Włoszech (POR Sicilia 2000–2006);
- orzeczenie w konsekwencji, by Komisja uwzględniła w całości wnioski o płatność końcową władz włoskich;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Decyzja została przyjęta po przeprowadzeniu niezgodnych z prawem dwóch weryfikacji na podstawie art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161, s. 1), które zostały wznowione i powtórzone w audycie z 2008 r., po tym jak przynajmniej w odniesieniu do wszystkich wydatków poświadczonych do dnia 31 grudnia 2006 r. weryfikacje zostały przeprowadzone i zamknięte audytami z 2005 r. i 2006 r.
2. Zaskarżona decyzja narusza zasadę dobrej administracji, ponieważ Komisja powiadomiła o wynikach audytu z 2008 r. z opóźnieniem 18 miesięcy od chwili przeprowadzenia kontroli.
3. Zaskarżona decyzja wypacza okoliczności faktyczne, ponieważ nie uwzględnia okoliczności, że w okresie po audytach z 2005 r. i 2006 r. odsetek nieprawidłowości spadł z 53,13 % do 3,05 % w 2007 r. i do 1,45 % w latach 2008 i 2009.
4. Zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności, gdyż nie uwzględnia, że wydatki poświadczone za trzy lata od 2007 r. do 2009 r., w których odsetki nieprawidłowości były minimalne, odpowiadały około połowie kwoty ogółem programu przypadającej na EFS.
5. Zaskarżona decyzja jest pozbawiona podstaw faktycznych i prawnych, ponieważ rozszerza stwierdzenie nieprawidłowości systemowych, które wystąpiły i zostały usunięte do dnia 31 grudnia 2006 r., również na kolejne trzy lata, nie przeprowadziwszy w tym zakresie żadnej konkretnej weryfikacji.
6. Zaskarżona decyzja obciążona jest też brakiem uzasadnienia. Zdaniem skarżącej decyzja ta stosuje metodę ekstrapolacji, polegającą na rozszerzeniu na wydatki nieskontrolowane odsetka nieprawidłowości stwierdzonego w odniesieniu do wydatków skontrolowanych, chociaż taka metoda jest dopuszczalna tylko na podstawie uregulowań dotyczących programowania na lata 2007–2013; niemniej dla lat 2007–2009 przyjmuje się odsetek nieprawidłowości wynoszący 8,39 %, chociaż władze włoskie wyjaśniły, że próbka na podstawie art. 10 rozporządzenia Komisji WE nr 438/2001 z dnia 2 marca 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 dotyczącego zarządzania i systemów kontroli pomocy udzielanej w ramach funduszy strukturalnych (Dz.U. L 63, s. 21) nie była zrównoważona, ponieważ nie została utworzona losowo jak prawdziwa próbka statystyczna, lecz świadomie skoncentrowano ją na projektach, które zawierały czynniki ryzyka.

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2016 r. – Rheinmetall Waffe Munition/EUIPO (VANGUARD)

(Sprawa T-93/16)

(2016/C 136/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rheinmetall Waffe Munition GmbH (Südheide, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt J. Schmidt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską znaku towarowego „VANGUARD” – zgłoszenie nr 11 166 003

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 listopada 2015 r. w sprawie R 69/2015-2